

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci **žalobkyně: A. P.**, bytem X, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 6. 10. 2015, č. j. 565 325 7269/315-MSE, o starobní důchod, **t a k t o :**

- I. **Rozhodnutí žalované ze 6. 10. 2015, č. j. 565 325 7269/315-MSE a rozhodnutí žalované ze dne 10. 8. 2015, č. j. 565 325 7269, se z r u š u j í a věc s e v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná rozhodnutím ze dne 10. 8. 2015 č. j. 565 625 7269 přiznala žalobkyni od 25. 3. 2015 starobní důchod podle § 29 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp) ve výši 8 431 Kč měsíčně. Nedílnou součástí rozhodnutí je osobní list důchodového pojištění ze dne

16. 7. 2015 s uvedením dob pojištění. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky.

Rozhodnutím ze dne 6. 10. 2015, č. j. 565 325 7269/315-MSE žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila prvoinstanční rozhodnutí žalované ze dne 10. 8. 2015. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že důchodový věk žalobkyně činí v souladu s ustanovením § 32 odst. 2 zdp 59 roků, kterého žalobkyně dosáhla dne 25. 3. 2015. Žalobkyně splnila podmínku dosažení důchodového věku i podmínku potřebné doby pojištění 31 let, neboť pro nárok na starobní důchod získala celkem 43 roků doby pojištění. K námitkám žalobkyně, která žádala o zohlednění a započtení doby pojištění od 1. 1. 1996 do 30. 9. 1996, od 1. 11. 1996 do 28. 2. 1998, od 1. 4. 1998 do 31. 7. 1999, od 1. 9. 1999 do 31. 7. 2000, od 1. 11. 2000 do 30. 11. 2000, od 1. 3. 2001, do 30. 4. 2001, od 1. 7. 2001 do 31. 12. 2002, od 1. 4. 2003 do 30. 4. 2003 (dále také jen „rozhodné období“), kdy pracovala ve společnosti Izabela, spol. s r.o., se sídlem Smetanova 280, Tanvald (dále také jen „společnost Izabela“) a zhodnocení doby, kdy se nepodařilo došetřit vyměřovací základy, jako doby vyloučené, žalovaná uvedla, že se jedná o neexistující společnost bez právního nástupce, personální a mzdové dokumenty jejích zaměstnanců nelze dohledat. Dne 6. 3. 2015 zahájila Okresní správa sociálního zabezpečení Jičín řízení ve smyslu § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění z důvodu přešetření doby zaměstnání žalobkyně od 11. 1. 1993 do 30. 5. 2003 ve společnosti Izabela na základě jí předloženého potvrzení o zaměstnání od 11. 1. 1993 do 30. 5. 2003 (*podle citovaného ustanovení okresní správy sociálního zabezpečení mohou převzít plnění některých úkolů spojených s prováděním důchodového pojištění zaměstnanců zaměstnavatelů, kteří neplní povinnosti při provádění důchodového pojištění.*). Z oznámení o výsledku uvedeného řízení je dle žalované patrné, že výdělečná činnost v době, kterou žalobkyně v námitkách požaduje zohlednit trvala, ale nebyly prokázány skutečnosti rozhodné pro posouzení, zda uvedená doba je dobou pojištění ve smyslu § 8 a § 11 odst. 2 zdp, tj. zda byly splněny podmínky pro účast na pojištění, proto tuto dobu výdělečné činnosti nelze žalobkyni zhodnotit. Dále uvedla, že OSSZ zpracovala evidenční list důchodového pojištění (dále také jen „ELDP“) na základě výplatních pásek doložených žalobkyní za období od 1. 8. 2000 do 31. 10. 2000, od 1. 12. 2000 do 28. 2. 2001, od 1. 5. 2001 do 30. 6. 2001, od 1. 1. 2003 do 31. 3. 2003 a od 1. 5. 2003 do 30. 5. 2003, přičemž tuto dobu žalobkyni započetla, dále ji zhodnotila i dobu pojištění od 1. 10. 1996 do 31. 10. 1996, od 1. 3. 1998 do 31. 3. 1998 a od 1. 8. 1999 do 31. 8. 1999, a to jako dobu vyloučenou, protože se nepodařilo zjistit výši vyměřovacích základů. Ke zhodnocení žalobkyní požadované doby pojištění formou čestného prohlášení žalovaná poukázala na nutnost splnění náležitostí dle ust. § 85 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb. Žalovaná dále vysvětlila výpočet výše starobního důchodu dle příslušných ustanovení zdp (strana 2-3 napadeného rozhodnutí).

Žalobkyně se žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, které považuje za nesprávné. Stejně jako v námitkách zopakovala, že jí žalovaná nezapočetla celé období trvání pracovního poměru ve firmě Izabela, v níž pracovala od 11. 1. 1993 do 30. 5. 2003. V uvedeném období s ní ve firmě pracovalo několik kolegyň, kterým byl starobní důchod přiznán v plné výši, pracovaly ve stejném kolektivu a za stejných podmínek. Namítá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k dříve řešeným podobným případům. K žalobě doložila kopie dokladů, (pracovní

smlouvu ze dne 4. 1. 1993 s nástupem do práce dne 11. 1. 1993, potvrzení o zaměstnání vystavené společností Izabela, potvrzující zaměstnání žalobkyně od 11. 1. 1993 do 30. 5. 2003, dohodu o rozvázání pracovního poměru ze dne 30. 5. 2003, přehled pojistných dob zdravotní pojišťovny, výplatní pásky, ELDP vyhotovené OSSZ v řízení podle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb., doklad o výši příjmu za rok 2002 a doklad o výši příjmu za duben a květen 2003, vystavené společností Izabela). V následném doplnění žaloby předložila čestná prohlášení ve smyslu § 85 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb. (na předepsaném formuláři ČSSZ s úředně ověřenými podpisy) dvou svědkyň, svých spolupracovnic I. H. a I. F., které potvrzují dobu pojištění žalobkyně od 1. 1. 1996 do 30. 5. 2003. Uvedla, že oběma svědkyním byl přiznán starobní důchod v plné výši, tj. se započtením chybějící doby pojištění bez nutnosti předložení ELDP, které ani v jejich případě nebyly dohledány. Dále předložila k důkazu kopii osobního listu důchodového pojištění, potvrzení o zaměstnání a důchodový výměr svědkyně I. H. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a novému rozhodnutí o její žádosti.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě zrekapitulovala podstatný obsah správního spisu (viz níže) včetně „Oznámení o výsledku řízení podle ust. § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb. OSSZ Jičín“, kterým žalobkyni zhodnotila dobu pojištění na základě předložených výplatních pásek v osobním listu důchodového pojištění, který je součástí prvoinstančního rozhodnutí. K žalobě doloženým čestným prohlášením svědkyň uvedla, že svědkyni I. H. (nar. roce ...), byla zhodnocena doba pojištění od 1. 1. 1996 do 31. 10. 2003 v plném rozsahu s tím, že pro účely stanovení osobního vyměřovacího základu byla tato doba zhodnocena jako doba vyloučená (§ 16 odst. 4 písm. i) zákona č. 582/1991 Sb.). V případě svědkyně I. F. (nar. v roce ...), jí rozhodnutím z července 2011 doba pojištění od 1. 1. 1996 do 31. 10. 2003 zhodnocena nebyla, ale na základě svědkyní doložených dalších skutečností (obdobné pracovní smlouvy i potvrzení o zaměstnání, dohody o rozvázání pracovního poměru, čestných prohlášení dvou svědků), jí byla dalším rozhodnutím žalované z ledna 2012 sporná doba pojištění zhodnocena v plném rozsahu, rovněž jako doba vyloučená. Žalovaná připustila, že žalobkyně předložila obdobné potvrzení o zaměstnání vyhotovené společností Izabela jako obě jí uváděné svědkyně, v němž se uvádí, že žalobkyně byla u tohoto zaměstnavatele zaměstnána od 11. 1. 1993 do 30. 5. 2003, současně je v něm však uvedeno, že měla nárok pouze na 8,5 dnů dovolené za kalendářní rok, kterou i vyčerpala, v potvrzení je uveden i pravděpodobný měsíční čistý výdělek 5 615 Kč, který v hrubé výši činil 6 418 Kč a k důvodu ukončení pracovního poměru je uvedeno - dohoda, bez udání důvodů. K uvedenému žalovaná poukázala na § 211 a násl. zákoníku práce o nároku na dovolenou a její poměrnou část a dovozuje, že žalobkyně v jednotlivých kalendářních letech v období od 1. 1. 1996 do 31. 10. 2003 neměla, na rozdíl od obou svědkyň, nárok na čerpání celé dovolené, ale jen na její poměrnou část, nepracovala tedy nepřetržitě. Z toho žalovaná usuzuje, že žalobkyně uzavřela se zaměstnavatelem dohodu o pracích konaných mimo pracovní poměr, tj. dohodu o provedení práce nebo dohodu o pracovní činnosti. To dle žalované vysvětluje i to, proč na rozdíl od svědkyň, byl se žalobkyní rozvázán pracovní poměr bez udání důvodu. Žalobkyni tak dle žalované nelze zhodnotit dobu pojištění od 1. 1. 1996 do 31. 10. 2003 (pozn. soudu správně: do 30. 5. 2003), neboť u zaměstnavatele Izabela s. r.o. v uvedené době nepracovala nepřetržitě. Navrhla zamítnutí žaloby.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Žalobu projednal při jednání, ze kterého se pověřená zástupkyně žalované omluvila.

V přezkumném řízení soud provedl důkaz podstatným obsahem správního spisu, který ohledně žalobkyně vede žalovaná a z něho zjistil následující rozhodné skutečnosti:

Žalobkyně uplatnila dne 24. 6. 2015 prostřednictvím OSSZ Jičín žádost o starobní důchod s datem přiznání od 25. 3. 2015, v níž žádala o zápočet celé chybějící doby pojištění v době od 1. 1. 1996 do 30. 5. 2003, kdy pracovala ve společnosti Izabela (která již neexistuje, doklady nejsou k dispozici), na základě zápočtového listu. Součástí spisu je „Oznámení o výsledku řízení podle ust. § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb. OSSZ Jičín“, kterým žalovaná žalobkyni dodatečně zhodnotila dobu pojištění na základě OSSZ Jičín vyhotovených evidenčních listů v osobním listu důchodového pojištění, který je součástí prvoinstančního rozhodnutí. Z uvedeného osobního listu důchodového pojištění ze dne 16. 7. 2015 soud uvedené skutečnosti ověřil.

Svědčce I. H. ve svém čestném prohlášení ze dne 22. 1. 2016 uvedla, že ve společnosti Izabela pracovala v době od 11. 1. 1993 do 30. 5. 2003 jako šička. Potvrdila, že ve stejné době na stejném pracovišti pracovala i žalobkyně jako šička na základě pracovní smlouvy, její měsíční příjem byl v rozmezí od 5 000 Kč do 7 000 Kč. Uvedené skutečnosti doložila svým OLDP, potvrzením o zaměstnání a svým rozhodnutím o přiznání starobního důchodu. Stejně skutečnosti potvrdila i svědkyně I. F., která ohledně důkazů odkázala na archiv ČSSZ. V následném vyjádření pak svědkyně F. požádala o ochranu osobních údajů ohledně výše svého důchodu.

Při jednání soudu žalobkyně setrvala na podané žalobě. Vznela výhrada k vyjádření žalované o tom, že ve společnosti Izabela nepracovala nepřetržitě a domněnce, že měla v uvedené společnosti pracovat na základě dohody o pracích konaných mimo pracovní poměr. Skutečnost, že ve společnosti Izabela pracovala po celou dobu v žalobě uvedeného období, může doložit další svědkyně M. P. Nemůže nést následky za to, že všechny doklady společnosti Izabela se ztratily. K ukončení pracovního poměru dohodou bez uvedení důvodů vysvětlila, že dne 30. 4. 2003 se firma Izabela stěhovala asi o 250 m dále, do areálu výrobního družstva VKUS Jičín. Následně čerpala dovolenou, po návratu jí bylo sděleno, že s ní již nepočítají. Mistrová jí nabídla, že může pracovat přímo pro v.d. VKUS. Poslední výplatu od zaměstnavatele Izabela již neobdržela. Z důvodu obdobné práce (šití oděvů) této nabídky využila. Právě z důvodu možnosti okamžitého zaměstnání ve v.d. VKUS, ukončila pracovní poměr ve společnosti Izabela dohodou bez uvedení důvodů. Žalobkyně výslovně uvedla, že žádá, aby jí v žalobě uvedená sporná doba pojištění, dosud nezhodnocená, v době od 1. 1. 1996 do 30. 5. 2003 byla zhodnocena jako doba pojištění, a to doba jako vyloučená, stejně jako v případě jí uvedených dvou svědkyň I. H. a I. F.. Domnívá se, že na základě stejných dokladů by žalovaná měla postupovat stejně. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení s tím, aby jí spornou dobu zhodnotila jako dobu vyloučenou. Náklady řízení nežádala.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.

Předmětem projednávané věci je posouzení, zda doba zaměstnání žalobkyně v období od 1. 1. 1996 do 30. 5. 2003 s výjimkou již zhodnocené doby (na základě řízení ve smyslu § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb. před OSSZ Jičín) u zaměstnavatele společnosti Izabela, spol. s r.o., byla dobou pojištění ve smyslu ustanovení § 8 a § 11 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění.

Podle § 5 odst. 1 písm. a) zdp jsou pojištění při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastní zaměstnanci v pracovním poměru.

Podle § 8 odst. 1 zdp jsou osoby uvedené v § 5 odst. 1 písm. a) zdp účastny pojištění podle tohoto zákona, pokud jsou účastny nemocenského pojištění podle zvláštního právního předpisu.

Podle § 11 odst. 1 písm. a) zdp je dobou pojištění po 31. prosinci 1995 doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. a) až l), v) až x) a § 5 odst. 2 a 3, za kterou bylo v České republice zapláceno pojistné. Podle § 11 odst. 2 zdp se za dobu pojištění uvedenou v odstavci 1 písm. a) u osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. a) až d) a f) až t) a v § 5 odst. 4 nepovažuje kalendářní měsíc, ve kterém nebyly dosaženy příjmy započitatelné do vyměřovacího základu pojištěnce proto, že tyto osoby nevykonávaly činnost zakládající účast na pojištění, pokud nešlo o omluvné důvody; za omluvné důvody se považují skutečnosti uvedené v § 16 odst. 4 větě druhé písm. a). Podmínka zaplacení pojistného uvedená v odstavci 1 písm. a) se považuje za splněnou v případě, kdy zaměstnavatel pojistné na pojištění neodvedl, ačkoliv byl povinen toto pojistné odvést, pokud se dále nestanoví jinak.

V § 16 odst. 4 zdp je uvedeno, které doby jsou dobami vyloučenými.

Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že z oznámení o výsledku řízení podle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 je zřejmé, že výdělečná činnost žalobkyně ve sporném období trvala, s výhradou, že nebyly prokázány rozhodné skutečnosti ve smyslu § 8 a § 11 odst. 2 zdp. Jiné stanovisko pak zaujala ve vyjádření k žalobě, a to, že žalobkyně ve sporném období nepracovala nepřetržitě, což dovozuje z potvrzení o zaměstnání a dohody o skončení pracovního poměru bez uvedení důvodu. Aniž by se soud pokoušel o podrobnější výklad příslušných ustanovení zákoníku práce, je nucen konstatovat, že žalovanou učiněný závěr je zavádějící a spekulativní. Žalobkyně v řízení před soudem uspokojivě vysvětlila okolnosti skončení jejího pracovního poměru dohodou bez uvedení důvodu. Skutečnost, že zvolila jistotu jiného zaměstnání a výdělku před nejistotou, jí nelze přičítat k tíži a dovozovat z ní spekulativní závěry. V citovaném potvrzení o zaměstnání je uvedeno, že žalobkyně ve společnosti Izabela pracovala od 11. 1. 1993 do 30. 5. 2003. Obdobná potvrzení měly i svědkyně H. a F., což žalovaná potvrdila, jen s tím rozdílem, že jejich pracovní poměr skončil dne 31. 10. 2003 dohodou z důvodu zrušení zaměstnavatele, první svědkyně měla nárok na 17 dnů dovolené za kalendářní rok, kterou vyčerpala, druhá svědkyně měla nárok na 19,5 dnů dovolené za kalendářní rok, kterou vyčerpala. Nárok na dovolenou za rok 2003 u žalobkyně a

svědkyň je odlišný v důsledku jiného data skončení pracovního poměru (květen, říjen), což je logické a jiný závěr z toho dle názoru soudu vyvozovat nelze. Již vůbec nelze přistoupit na úvahu ohledně prací konaných mimo pracovní poměr, když trvání pracovního poměru na základě pracovní smlouvy doložila žalobkyně právě řádnou pracovní smlouvou o pracovním poměru na dobu neurčitou, dohodou o rozvázání pracovního poměru (nikde se nehovoří o jiném titulu – dohodě o pracovní činnosti či snad dohodě o provedení práce) a podpořila i prohlášením dvou svědků.

Žalobkyně žádala, aby jí sporná doba pojištění (od 1. 1. 1996 do 30. 5. 2003 mezi dobami dodatečně prokázanými a uznanými) byla zhodnocena jako doba vyloučená. Domáhala se i rovného zacházení, tedy, aby na základě stejných dokladů žalovaná postupovala a rozhodovala stejně.

Krajský soud konstatuje, že na projednávanou věc lze přiměřeně aplikovat závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2014, č.j. 3 Ads 19/2014-26, v němž se jedná o skutkově obdobnou věc (prokazování doby pojištění při absenci ELDP), v části zabývající se dobou vyloučenou.

Z výše citovaných ustanovení plyne, že zaměstnanec v pracovním poměru je účasten důchodového pojištění při splnění podmínek stanovených zákonem o důchodovém pojištění, pokud je účasten pojištění nemocenského [§ 5 o dst. 1 písm. a) a § 8 odst. 1 zdp], přitom je povinným poplatníkem nemocenského pojištění podle § 2 písm. a) a § 5 písm. a), bod 1 a § 6 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, které za něj odvádí dle § 8 odst. 1 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti zaměstnavatel.

Dobou pojištění, jde-li o zaměstnance v pracovním poměru, je pro účely důchodového pojištění především doba, za kterou je zapláceno pojistné (§ 11 odst. 1, písm. a) zdp); podmínka zaplacení pojistného je však splněna i tehdy, nebylo-li pojistné zaměstnavatelem odvedeno, ačkoliv k tomu byl povinen (§ 11 odst. 2, věta druhá zdp).

Soud má za to, že v řízení bylo prokázáno nepřetržité trvání pracovního poměru žalobkyně v době od 11. 1. 1993 do 30. 5. 2003 ve společnosti Izabela. Pracovní poměr žalobkyně u uvedeného zaměstnavatele za období od 11. 1. 1993 do 31. 12. 1995 byl podle dříve platných právních předpisů žalovanou zhodnocen jako doba zaměstnání. Po účinnosti zákona o důchodovém pojištění (od 1. 1. 1996) již žalovaná dobu trvání pracovního poměru žalobkyně u stejného zaměstnavatele po 1. 1. 1996 až do jeho skončení, nezapočetla, vyjma dodatečně započtené doby na základě řízení před OSSZ Jičín dle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb.

NSS ve výše citovaném rozsudku uvedl: „Krajský soud se nevypořádal se skutečností, proč z provedených důkazů nelze usuzovat na účast stěžovatelky na nemocenském (a tedy i důchodovém) pojištění i v době před, mezi a po dobách pracovní neschopnosti, když pracovní poměr stěžovatelky trval nepřetržitě v době od 1. 11. 1995 do 17. 5. 2000 a přitom doba dvou pracovních neschopností v letech 1999 a 2000 byla stěžovatelce jako doba pojištění uznána. Nejvyšší správní soud má za to, že skutečnosti, které vyplynuly z výše uvedených důkazů, ve svém celku a ve vzájemných souvislostech nesporně svědčí ve prospěch závěru, že stěžovatelka byla ve sporné době poplatníkem nemocenského pojištění a v důsledku toho byla účastna i pojištění důchodového, tedy, že celá doba trvání jejího pracovního poměru u L. T. je dobou pojištění dle § 11 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění....Podle Nejvyššího správního soudu není možno dospět k závěru o neprokázání doby pojištění pro účely

důchodového pojištění (jak to učinil krajský soud a před ním i žalovaná) jen proto, že nejsou k dispozici evidenční listy...“

Obdobné skutkové okolnosti nastaly i v projednávaném případě s tím rozdílem, že žalobkyně dodatečně doložila několik výplatních pásek a žalovaná jí takto doložená období v rámci sporného období dodatečně započetla.

K prokázání doby pojištění lze podle § 85 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb., použít čestného prohlášení nejméně dvou svědků a žadatele o důchod, nelze-li tuto dobu prokázat jinak.

NSS v citovaném rozsudku dále uvedl, že „Samotná skutečnost, že není k dispozici konkrétní výše příjmů stěžovatelky za každý kalendářní měsíc trvání jejího pracovního poměru (především ve sporné době), ještě neopodstatňuje závěr, že tato doba není dobou pojištění pro účely důchodového pojištění. K prokázání sporné doby jako doby pojištění bylo při absenci evidenčních listů možno v řízení před žalovanou postupovat podle § 85 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb.“

Žalobkyně v řízení před krajským soudem splnila podmínky citovaného ustanovení a doložila čestná prohlášení dvou svědků a své čestné prohlášení o sporné době pojištění. V intencích závěrů citovaného rozsudku NSS lze uzavřít, že žalobkyně v daném řízení prokázala, že po celou spornou dobu vykonávala činnost zakládající účast na pojištění v pracovním poměru u společnosti Izabela, spol. s r.o., po tuto dobu také dosahovala příjmy započitatelné do vyměřovacího základu, jak potvrdily obě svědkyně i žalobkyně ve svých čestných prohlášeních, i když přesná výše těchto příjmů v každém jednotlivém měsíci trvání pojištění nebyla v řízení před krajským soudem prokázána, ostatně na tom ani žalobkyně netrvala, neboť se domáhala toliko zhodnocení sporné doby jako doby vyloučené, stejně jako tomu bylo v případě obou svědkyň. Krajský soud konstatuje, že již žalovaná v řízení o námitkách měla dostatek relevantních podkladů pro úvahu o započtení období od 1. 1. 1996 do 30. 5. 2003 jako doby pojištění, mohla v součinnosti se žalobkyní (která učinila čestné prohlášení již v rámci podaných námitek) tyto podklady doplnit, a to právě čestnými prohlášeními dvou svědků a žalobkyně ve smyslu § 85 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb. tak, aby tato doba, u níž bylo již v řízení před žalovanou pravděpodobné, že je dobou pojištění, byla tímto způsobem doložena a potvrzena.

Ze závěrů citovaného rozsudku NSS lze dovodit, že na případ žalobkyně dopadá ustanovení § 16 odst. 4 věta druhá, **písm. c)** zákona o důchodovém pojištění, podle něhož **„vyloučenými dobami jsou po 31. prosinci 1995, pokud se nekryjí s dobou účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. e), dobou pojištění, v níž měl pojištěnec příjmy, které se zahrnují do vyměřovacího základu, dobou pojištění podle § 11 odst. 1 písm. b), nebo dobou, za kterou náležely náhrady uvedené v odstavci 3 větě čtvrté a páté, doby po které pojištěnec byl poplatníkem pojistného na pojištění, nelze-li zjistit výši jeho vyměřovacích základů“**. NSS vysvětlil, že **„Právě pro případy, jaký nastal i u stěžovatelky, je použitelný § 16 odst. 4, písm. c) zákona o důchodovém pojištění, který dobu, po kterou byl pojištěnec poplatníkem pojistného na pojištění, aniž je současně možno zjistit výši vyměřovacích základů, považuje za dobu vyloučenou. Smyslem vyloučených dob je totiž zabránit rozmělnění výdělků, z nichž je stanoven vyměřovací základ tím, že by byly započteny i doby pojištění bez započitatelného příjmu, které by v konečném důsledku výši starobního důchodu snižovaly. Jde tak o případy, kdy určitá doba je dobou pojištění (§ 11**

zákona o důchodovém pojištění), ale pro účely stanovení výše vyměřovacího základu, z něhož se výše starobního důchodu odvíjí, je dobou vyloučenou.“

Krajský soud konstatuje, že obdobně rozhodl i ve skutkově téměř shodném případě jiné žalobkyně zaměstnané ve společnosti Izabela na základě obdobných rozhodných skutečností a dokladů. Krajský soud žalované opakovaně připomíná, aby při svém rozhodování měla na paměti dodržování základních zásad činnosti správních orgánů, v daném případě ust. § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, který ukládá správnímu orgánu dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly důvodné pochybnosti. Z výpovědi žalobkyně a jí doložených čestných prohlášení svědků, konečně i ze samotného vyjádření žalované je přitom zřejmé, že jiným zaměstnankyním společnosti Izabela, které rovněž neměly evidenční listy (z důvodu stejného pochybení na straně zaměstnavatele), spornou dobu pojištění jako dobu vyloučenou započítala v celém rozsahu; tyto však o starobní důchod žádaly o několik let dříve než žalobkyně.

Nad rámec výše uvedeného soud poznamenává, že žalobkyně k žalobě doložila i dva doklady - doklad o výši příjmu za rok 2002 a doklad o výši příjmu za duben a květen 2003, vystavené společností Izabela, které dokládají „Příjmy ze závislé činnosti a funkční požitky uvedené v § 6 odst. 1 a 10 zákona o daních z příjmů“. Na prvním dokladu je potvrzen příjem za období od 1. 1. do 31. 12. 2002 ve výši 61 952,-Kč, dávky nemocenského pojištění – 0, na druhém dokladu je potvrzen příjem za 2. čtvrtletí roku 2003, za měsíce duben a květen ve výši 9 097 Kč, dávky nemocenského pojištění – 0. Doba pojištění a výše příjmu za leden až březen 2003, jakož i za květen 2003 byla žalobkyni dodatečně zhodnocena na základě doložených výplatních pásek, uvedený druhý doklad však dokládá i dobu a příjem za duben 2003. Z prvního dokladu za celý rok 2002 lze dle názoru soudu rovněž prokázat jak dobu, tak i výši příjmů. Je tedy na žalované, aby posoudila a vyhodnotila i tyto nové skutečnosti.

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem došlo k pochybení spočívajícím v nesprávném právním posouzení doby pojištění pro účely stanovení výše starobního důchodu, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit napadené rozhodnutí žalované včetně rozhodnutí, které mu předcházelo (§ 78 odst. 1 a 3 s. ř. s.). Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem a citované judikatury NSS. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně náklady řízení nežádala, proto bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku II. rozsudku uvedeno.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 15. července 2016

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně